

CONTRA LA CRISI, PELS DRETS SOCIALS

Un any més, podem afirmar que el Primer de Maig no pot ser més que una jornada de lluita i conscienciació. La crisi que patim està mostrant les vergonyes d'un model econòmic depredador i consumista que intentava convèncer la classe treballadora que el creixement seria permanent i el consum estaria a l'abast de tot el món. Mentien, ho sabien, i nosaltres també sabíem que mentien, però la factura seguim pagant-la els de sempre, les treballadores i els treballadors.

No es tracta d'una crisi conjuntural, sinó global i estructural: afecta tot el planeta. La cobdícia del sistema financer, els interessos especulatius i les polítiques neoliberals són responsables d'un greu conflicte que ara intenten pal·liar a costa nostra: expulsen a molts dels seus llocs de treball mentre que als que el mantenen se'ls congela el sou i se'ls abarata l'acomiadament.

Aquesta crisi s'emmarca en d'altres d'àmbit global: la crisi alimentària, la del medi ambient, la que separa els països del Nord i del Sud. Però ara no són possibles solucions parcials. El creixement continuat del consum és incompatible amb l'ús racional dels recursos econòmics i energètics; la fam està provocant una crisi demogràfica sense precedents; els recursos no permeten mantindre un domini imperial del món. Un altre món ha de ser possible perquè és necessari. I en la construcció d'un model econòmic democràtic, solidari i ecològic la classe treballadora ha d'esser protagonista.

Al País Valencià, el model de creixement s'ha basat en la construcció i el turisme. El rajol pateix un procés d'ajust que ja no ens retornarà a la situació anterior, perquè en els últims anys s'ha construït molt per damunt de la demanda real. L'informe sobre l'urbanisme valencià del Parlament Europeu revela com s'ha generalitzat la corrupció en el sector. El turisme possiblement es ressentirà, perquè la classe obrera europea també pateix la crisi. Entre els expedients de regulació de l'ocupació, que es multipliquen, destaca el de Ford, una de les empreses més emblemàtiques. No és l'únic. El nombre d'aturats creix exponencialment i la desestructuració i l'exclusió social són ja realitat.

Mentre el sistema financer només es preocupa dels seus guanys i demana a les administra-

cions un rescat, segueix bloquejant el crèdit a l'espera de millors temps per al seu negoci, després de sanejar-lo amb els diners de tots nosaltres.

La patronal aprofita per a ajustar els salaris i reclamar més desregulació del mercat de treball i reestructurar les plantilles, sovint sense justificar-ho. El govern espanyol, que dedica quantioses sumes de l'estat per a salvar bancs i empreses, no ofereix ajudes directes a les persones que han perdut el seu treball, la seua casa i part del seu futur. El govern valencià, envoltat en un núvol de corrupció i ocupat en camuflar les seues vergonyes, amaga les greus responsabilitats que li correspon assumir. Durant anys, el Consell ha dedicat quantitats desmesurades en obres i projectes de dubtosa rendibilitat econòmica i nul·la repercussió social. Els serveis públics s'han privatitzat i deteriorat; patim problemes greus en educació, sanitat i justícia i estem a la cua de tot l'estat en serveis assistencials. Seguim encara a l'espera que la Generalitat decidisca posar els mitjans necessaris per a aplicar la llei de dependència.

Calen unes altres polítiques de suport directe a la ciutadania; lliuraments de crèdit a les petites i mitjanes empreses; implantació d'un salari social; augment de la protecció social; aplicació de la llei de dependència;

controls sobre les empreses i bancs que reben ajudes; gratuïtat del transport per als aturats i aturades; control públic del crèdit i les rendes del capital; millora dels serveis públics, amb una gestió pública integral; nova política laboral basada en el treball estable i reducció al mínim de la precarietat i la subcontractació.

En aquest Primer de Maig, recordem les víctimes dels homicidis laborals provocats pel menyspreu de les mesures de protecció i per unes condicions laborals, especialment la precarietat, responsables de la sinistralitat i els danys a la salut. No oblidem les dones, víctimes d'una estructura social que les discrimina en el treball i que sovint està a la base de l'assetjament i la violència masclista.

El Primer de Maig és un dia de trobada, reivindicació i lluita. Junts, els treballadors i les treballadores, podem construir una altra realitat social i impulsar el canvi necessari. És hora d'exigir més drets socials en una societat més lliure, més justa i més solidària. Hui pot ser un bon dia per encetar el canvi.

